

Ang Basahon ni Daniel - Gatus ug Kalim-an ug Pito

Paghubad sa Simbolismo nga Propetiko ni Ciro diha sa Basahon ni Daniel

Jeff Pippenger

2024-03-25

Sa bersikulo uno sa kapitulo napulo, gipahibalo kita nga ikatulong tuig na ni Ciro; apan sa kapitulo uno, gipahibalo usab kita nga si Daniel nabuhi lamang, o nagpadayon, hangtod sa unang tuig ni Ciro.

Ug si Daniel nagpadayon hangtod sa unang tuig ni hari Ciro. Daniel 1:21.

Sulod sa duha ka tuig si Ciro sa pagkatinuod mikadumala uban kang Dario nga Medo; busa ikatulong tuig na niya kini, apan mao usab kini ang iyang unang tuig.

Sa ikatulong tuig ni Ciro nga hari sa Persia, usa ka butang gipadayag kang Daniel, nga ginganlan ug Belteshazzar; ug ang maong butang tinuod, apan ang gitakdang panahon taas; ug iyang nasabtan ang butang, ug nakabaton siya ug pagsabot sa panan-awon. Daniel 10:1.

Sa pamaagi sa tagna, si Cyrus gipaila sa una ug sa kataposang mga panan-awon ni Daniel. Ang unang kapitulo sa Daniel, sumala sa nahisaysay na sa nangaging mga artikulo, nagrepresentar sa unang manulunda sa Pinadayag kapitulo katorse. Sa diha nga ang unang manulunda maila diha sa tagna, kini nagbaton sa tanang mga kinaiyang tagnaon sa tanan nga tulo ka mga manulunda sa Pinadayag katorse. Ang tulo ka mga lakang sa walay-kataposang ebanghelyo nga girepresentahan sa unang manulunda mao ang: “kahadloki ang Dios,” “ihatag Kaniya ang himaya,” kay “miabut na ang takna sa Iyang paghukom.”

Tungod kay si Daniel ug ang tulo ka mga maanyag “nahadlok sa Dios,” gipili nila ang pagsalikway sa pagkaon sa Babilonia, ug nagpabilin nga mga vegetarian. Sa biswal nga pagsulay nga misunod, si Daniel ug ang tulo ka mga maanyag “nagpasidungog sa Dios” pinaagi sa ilang himsog nga panagway nga kasukwahi niadtong mikaon sa pagkaon sa Babilonia. Human sa tulo ka tuig, miabot ang “takna sa paghukom” sa dihang gisulayan sila ni Nabucodonosor ug nakita nga sila napulo ka pilo nga mas maalamon kaysa tanang mga manggialamon sa Babilonia.

Ang tulo ka mga lakang sa walay kataposang ebanghelyo girepresentahan usab diha sa kataposang kapitulo sa Daniel ingon nga proseso diin ang pagdugang sa kahibalo nagaputli, nagapaputi, ug nagasulay niadtong mga ginapanubag sa kahayag nga gibuksan sa panahon sa katapusan. Sa unang kapitulo sa Daniel maingon man sa kataposan, ang tulo ka mga lakang sa unang manulunda, nga naglakip sa tanang tulo ka mga manulunda, gipaila. Tungod kay ang kapitulo uno mao ang walay kataposang ebanghelyo sa unang manulunda, ang kapitulo dos sa Daniel nagrepresentar sa ikaduhang manulunda sa Pinadayag katorse, diin girepresentahan ang pagsulay sa larawan sa mananap o sa larawan ni Cristo, maingon sa ikaduhang pagsulay sa tulo ka mga lakang sa kapitulo uno.

Tungod kay ang una ug ikaduhang kapitulo sa Daniel nagrepresentar sa una ug ikaduhang manulonda sa Pinadayag 14, ang ikatulong kapitulo ug ang pagsulay sa Kapatagan sa Dura nagrepresentar sa mensahe sa ikatulong manulonda, uban sa pasidaan niini nga dili dawaton ang marka sa mapintas nga mananap. Sa unang kapitulo sa Daniel, gihisgutan ang unang tuig ni Ciro, ug sa ikapulo nga kapitulo, nga mao ang kataposang panan-awon ni Daniel, si Ciro girepresentar pinaagi sa iyang ikatulong tuig, apan nahibalo kita nga kana nga ikatulong tuig mao ang iyang unang tuig, kay si Daniel mipadayon lamang hangtod sa unang tuig ni Ciro.

Busa si Ciro usa ka simbolo sa usa ka nahaunang tuig nga naglangkob ug tulo ka tuig. Siya usa ka simbolo sa mensahe sa unang manulonda. Ang unang tuig ni Ciro gihisgotan diha sa kataposang bersikulo sa unang panan-awon ni Daniel, ug unya pag-usab diha sa unang bersikulo sa kataposang panan-awon ni Daniel. Importante nga ilhon ang mahimoonong simbolismo ni Ciro, ug una natong giila nga siya nagrepresentar sa mensahe sa unang manulonda. Kini mahimong matino sa mahimoonong paagi pinaagi sa kamatuoran nga giila ni Daniel ang iyang ikatulong tuig ingon nga iyang nahauna, apan labi pang importante, kini giila pinaagi sa unang sugo nga iyang gimantala.

Ang pakigbisog nga giatubang ni Gabriel batok sa mga hari sa Persia diha sa ikanapulong kapitulo, may kalabutan sa pagdala kang Ciro ngadto sa punto nga iyang tumanon ug ipahayag ang nahaunang usa sa tulo ka mga sugo, nga motugot sa mga Judio sa pagbalik ug pagtukod pag-usab sa Jerusalem ug sa templo. Ang ikatulong sugo maoy timaan sa sinugdanan sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, nga natapos sa dihang miabot ang ikatulong manulonda niadtong Oktubre 22, 1844. Ang ikatulong sugo nagrepresentar sa ikatulong manulonda, ug busa ang nahaunang sugo ni Ciro, nagrepresentar sa pag-abot sa unang manulonda niadtong 1798. Si Ciro nagrepresentar sa unang manulonda, ug tungod niini, sa basahon ni Daniel ang iyang unang tuig nagrepresentar ug tulo ka tuig.

Busa si Ciro nagrepresentar sa “panahon sa katapusan,” kay sa dihang miabot ang unang manulonda (si Ciro) niadtong 1798, miabot usab ang “panahon sa katapusan” ug ang basahon ni Daniel giablihan. Ang ngalan nga Ciro gituohang nagagikan sa Karaang Persiyanong pulong nga “Kūruš,” nga nagpasabot og “adlaw,” inubanan sa Elamiteng pulong nga “kursh,” nga nagpasabot og “trono,” nga nagpakita og kalambigitan sa harianong kagamhanan o pagkahari. Gihisgotan usab ni Isaias kining mga kinaiya ni Ciro.

Nga nagaingon mahitungod kang Ciro, Siya mao ang akong magbalantay sa mga karnero, ug pagatumanon niya ang tanan kong kabubut-on; bisan sa pag-ingon sa Jerusalem, Ikatukod ka; ug sa templo, Ikapahamutang ang imong patukoranan. Mao kini ang giingon sa Ginoo ngadto sa iyang dinihogan, kang Ciro, kansang toong kamot akong gikupot aron sa pagpailalom sa mga nasod sa iyang atubangan; ug hubaran ko ang mga hawak sa mga hari, aron maablihan sa iyang atubangan ang duha ka pultahan nga may mga dahon; ug ang mga pultahan dili pagasirhan; magauna ako sa imong atubangan, ug tul-iron ko ang mga liko nga dapit: pagapulpogon ko ang mga pultahan nga tumbaga, ug pagaputlon ko sa duha ang mga trangka nga puthaw: Ug ihatag ko kanimo ang mga bahandi sa kangitngit, ug ang tinagong mga bahandi sa tinagong mga dapit, aron ikaw makaila nga ako, ang Ginoo, nga nagtawag kanimo pinaagi sa imong ngalan, mao ang Dios sa Israel. Tungod kang Jacob nga akong alagad, ug sa

Israel nga akong pinili, gitawag ko ikaw pinaagi sa imong ngalan: gihatagan ko ikaw ug ngalan nga dunggan, bisan wala ka makaila kanako. Ako mao ang Ginoo, ug wala nay lain; gawas kanako walay Dios: gihatagan ko ikaw ug kusog, bisan wala ka makaila kanako: Aron sila makaila gikan sa sidlakan sa adlaw, ug gikan sa kasadpan, nga walay lain gawas kanako. Ako mao ang Ginoo, ug wala nay lain. Isaias 44:28–45:6.

Si Ciro maoy hulagway ni Cristo, kay siya mao ang “dinihogan” sa Ginoo ug gitawag nga “magbalantay” sa Dios, nga nagtukod sa Jerusalem ug nagbutang sa patukoranan sa templo. Siya mao ang nalambigit sa pag-abli sa mga siradong ganghaan, maingon kang Cristo nga mao Siya nga nag-abli ug walay tawo nga makasira, ug nagsira ug walay tawo nga makaabli. Ug kang Ciro gihatag ang “mga bahandi sa kangitngit, ug tinagong mga kadato sa tinagong mga dapit.” Gituman ni Ciro ang daghang mga timaan sa linya sa mga kalihokang repormatoryo.

Kini nagtimaan sa panahon sa katapusan, sa dihang moabot ang unang manulonda, sa dihang mabuksan ang basahon ni Daniel ug unya adunay pagdugang sa kahibalo nga nagagikan sa “mga bahandi sa kangitngit, ug mga tinagong bahandi sa mga tagong dapit.” Kadtong “mga bahandi sa kangitngit, ug mga tinagong bahandi sa mga tagong dapit,” mao ang naglangkob sa “patukoranan” nga “ginatukod,” ug sa “templo,” nga “igapahimutang.” Si Cristo, nga gisimbolohan pinaagi kang Ciro, mao ang “dinihog” sa Ginoo, maingon nga si Cristo gidihogan sa Iyang bautismo. Busa si Ciro dili lamang ang pag-abot sa unang manulonda, siya usab mao ang ikaduhang manulonda nga naghatag og gahum sa unang manulonda sa dihang kini mokunsad, maingon nga ang Espiritu Santo mikunsad sa dihang si Cristo gidihogan. Niadtong Oktubre 22, 1844, gibuksan ni Cristo ang pultahan o “ganghaan” paingon sa Labing Balaang Dapit, nga maoy usa ka ganghaan nga kaniadto gisirhan. Si Ciro usab nagtimaan sa pag-abot sa ikatulong manulonda.

Si Ciro mao ang unang manulonda, ug ang unang manulonda nagbaton sa tanang mga elemento sa tulo ka mga manulonda. Si Ciro mao ang panahon sa katapusan niadtong 1798, sa pag-abot sa unang manulonda. Si Ciro nagrepresentar sa Agosto 11, 1840 sa dihang ang mensahe sa unang manulonda gihatagan og gahum (gidihogan). Siya nagrepresentar sa buhat sa pagpandong sa mga patukoranan, sumala sa girepresentahan sa paghimo sa tsart sa 1843 niadtong Mayo 1842. Siya nagrepresentar sa pagtukod sa templo, ingon nga ang duha ka mga pundok gibulag sa unang kapakyasan niadtong Abril 19, 1844, ug siya nagrepresentar sa ikaduhang pagkabulag sa dakong kapakyasan niadtong Oktubre 22, 1844.

Ang tanang mga timaan sa dalan sa kalihokan sa reporma sa mga Millerite gitipohan ni Ciro, ug busa kadtong mga timaan sa dalan nagatipohan usab sa mga timaan sa dalan sa kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang kalihokan sa mga Millerite giunhan sa mga timaan nga giila ni Cristo nga mouna sa kasaysayan sa mga Millerite.

“Ang tagna dili lamang nagtagna sa paagi ug tumong sa pag-anhi ni Cristo, kondili nagapakita usab ug mga timailhan nga pinaagi niini ang mga tawo makaila kon haduol na kini. Miingon si Jesus: ‘Ug adunay mga timailhan sa adlaw, ug sa bulan, ug sa mga bitoon.’ Lucas 21:25. ‘Ang adlaw mongitngit, ug ang bulan dili mohatag sa iyang kahayag, ug ang mga bitoon sa langit mangatagak, ug ang mga gahum nga anaa sa langit uyogon. Ug unya ilang makita ang Anak sa tawo nga magaabut diha sa mga panganod uban ang dakong gahum ug himaya.’ Marcos

13:24–26. Ang manugpadayag maoy naghulagway sa nahaunang mga timailhan nga magauna sa ikaduhang pag-anhi: ‘Ug miabut ang usa ka dakong linog; ug ang adlaw nahimong maitum ingon sa sako nga balhiboon, ug ang bulan nahimong ingon sa dugo.’ Pinadayag 6:12.”

“Kining mga ilhanan nakita sa wala pa ang pag-abli sa ikanapulog-siyam nga siglo. Sa katumanan niini nga tagna nahitabo, sa tuig 1755, ang labing makalilisang nga linog nga sukad natala.” The Great Controversy, 304.

Ang mga ilhanan nga nagpahibalo sa Ikaduhang Pag-anhi nagsugod sa wala madugay sa wala pa ang 1798, sa 1755. Ang 1798 mao ang katapusan sa pagkabinihag sa espirituwal nga Israel diha sa espirituwal nga Babilonya, nga gitudlo ni Sister White nga gitipohan sa literal nga pagkabinihag sa literal nga Israel diha sa literal nga Babilonya, nga natapos sa katapusan sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag, sa dihang si Ciro misulod agi sa mga ganghaan nga bukás ug giilog ang Babilonya, ug gipatay si Belsasar.

“Karon ang iglesia sa Dios gawasnon na sa pagpadayon hangtod sa hingpit sa balaang laraw alang sa kaluwasan sa usa ka nalaglag nga kaliwatan. Sulod sa daghang mga siglo ang katawohan sa Dios nag-antus ug pagdili sa ilang mga kagawasan. Ang pagwali sa ebanghelyo sa iyang kaputli gidili, ug ang labing mabug-at nga mga silot gipahamtang sa mga nangahas sa pagsupak sa mga sugo sa mga tawo. Tungod niini, ang dako nga moral nga parasan sa Ginoo hapit gayud sa tibuok nahaw-ang. Ang katawohan gihikawan sa kahayag sa pulong sa Dios. Ang kangitngit sa kasaypanan ug patuotuo naghulga sa pagpalong sa kahibalo sa tinuod nga relihiyon. Ang iglesia sa Dios dinhi sa yuta sama ka tinuod nga diha sa pagkaulipon niining hataas nga yugto sa walay hunong nga pagpanglutos, maingon sa mga anak sa Israel nga gibihag sa Babilonia sa panahon sa ilang pagkabinihag.” Prophets and Kings, 714.

Ang pagtapos sa kapitoan ka tuig didto sa Babilonia naghulagway sa 1798, ug may mga timailhan nga miuna sa 1798, nga nagpahibalo nga ang pagbalik ni Cristo haduol na kaayo.

“Ang pag-abot sa kasundalohan ni Ciro sa atubangan sa mga paril sa Babilonia maoy usa ka timaan ngadto sa mga Judio nga ang ilang kaluwasan gikan sa pagkabinihag nagkahiduol na. Kapin sa usa ka gatus ka tuig sa wala pa matawo si Ciro, ang Inspirasyon naghigot kaniya pinaagi sa ngalan, ug nagpahimo nga matala ang mismong buluhaton nga iyang pagabuhaton sa pagkuha sa siyudad sa Babilonia nga wala kini makabantay, ug sa pag-andam sa dalan alang sa kagawasan sa mga anak sa pagkabinihag.” Prophets and Kings, 551.

Si Ciro usab nagpatin-aw sa mga ilhanan nga miuna sa 1798. Ang mga historyador medyo malaw-ay sa ilang paghubit bahin sa pagmando ni Dario ug ni Ciro, apan ang Pulong sa Dios matin-aw. Ang Imperyo sa Medo-Persia misunod sa Imperyo sa Babilonia, ug ang unang hari sa Medo-Persia mao si Dario, bisan pa man ang iyang pag-umangkon nga si Ciro mao ang heneral nga nakadaug sa Babilonia sa gabii sa ulahing handaan ni Belsasar. Si Ciro ug si Dario silang duha nagpatin-aw usab sa panahon sa katapusan sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag, nga nagrepresentar sa panahon sa katapusan niadtong 1798, ug nga nagpatin-aw usab sa panahon sa katapusan niadtong 1989.

Ang panahon sa katapusan sa kasaysayan ni Moises gimarkahan sa mga pagkahimugso ni Aaron ug ni Moises, nga gilay-on ug tulo ka tuig. Kining maong kasaysayan naghulagway sa labing hingpit sa kasaysayan ni Cristo, ug ang panahon sa katapusan nianang kasaysayana gimarkahan sa pagkahimugso ni Juan, ug unom ka bulan sa ulahi ang pagkahimugso sa iyang ig-agaw nga si Jesus. Ang panahon sa katapusan adunay duha ka mga timailhan, ug si Dario ug si Ciro parehong nagtimaan sa katapusan sa pagkabinihag sulod sa kapitoan ka tuig, nga naghulagway sa katapusan sa pagkabinihag sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig. Ang makamatay nga samad sa mapapal nga mananap sa 1798 gisundan sa sunod tuig sa kamatayon sa usa nga mikabayo ibabaw ug naghari nianang mananapa. Sa 1989 si Reagan ug si Bush nga una, parehong mga presidente.

Si Ciro nagtimaan sa mga ilhanan nga nagpahibalo sa umaabot nga panahon sa katapusan, ug siya usab nagtimaan sa panahon sa katapusan. Nagtimaan siya sa pag-uswag sa kahibalo, ug sa paghatag og gahum sa unang mensahe sa dihang manaog ang usa ka manulonda, ug nagtimaan usab siya sa buluhaton nga unya pagasugdan sa pagpahamutang sa mga patukoranan, sa buluhaton sa pagtukod sa templo, ug sa pag-abot sa ikatulong manulonda sa dihang ang Mensahero sa Pakigsaad sa kalit moanhi sa Iyang templo.

Sa ikatulong tuig ni Ciro nga hari sa Persia, usa ka butang gipadayag kang Daniel, nga ginganlan ug Belteshazzar; ug ang butang tinuod, apan ang panahon nga gitagal niini hataas: ug iyang nasabtan ang butang, ug may salabutan siya sa panan-awon. Niadtong mga adlaw ako, si Daniel, nagbangutan sulod sa tulo ka tibuok semana. Wala ako mokaon ug lami nga tinapay, ni misulod sa akong baba ang unod ni ang bino, ni nagdihog ako sa akong kaugalingon bisan gayod, hangtud nga natuman ang tulo ka tibuok semana. Ug sa ikakaluhaan ug upat ka adlaw sa unang bulan, samtang didto ako sa daplin sa dakong suba, nga mao ang Hiddekel. Daniel 10:1–4.

Ang mga simbolo ni Ciro ug ni Belteshazzar nagrepresentar sa usa ka piho nga propetikong kasaysayan sa kataposang mga adlaw. Ang simbolo ni Belteshazzar nagpahibalo kanato nga ang mga tawong ginarepresentahan mao ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga mao ang kataposang kaliwatan sa mga tawo sa tugon. Sila gibutang sulod sa propetikong kasaysayan nga ginarepresentahan ni Ciro, nga nagrepresentar sa kasaysayan nga miuna sa 1798, ug 1989, ug Septiyembre 11, 2001, kay si Ciro nagrepresentar sa tanan niadtong mga ilhanan sa dalan. Nagrepresentar usab siya sa kasagmuyo sa Hulyo 18, 2020, ug bisan pa sa haduol nga moabot nga balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika. Ang yawi sa pag-ila kon asa sa propesiya gibutang ang kataposang panan-awon ni Daniel maila pinaagi sa nahibaloan ni Daniel.

Sa bersikulo uno si Daniel (Belteshazzar) adunay pagsabot sa “butang” ug usab sa “panan-awon.” Ang “butang” mao ang Hebreohanong pulong nga “dabar,” nga nagpasabot ug “pulong,” ug kini gigamit ni Gabriel aron magrepresentar sa “chazon” nga panan-awon sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig (“pito ka mga panahon”). Ang “panan-awon” sa bersikulo uno, nga nasabtan ni Daniel, mao ang “mareh” nga panan-awon sa duha ka libo tulo ka gatus ka tuig. Ang katawhan sa pakigsaad sa Dios sa kataposang mga adlaw wala makasabot sa “pito ka mga panahon” sa panahon sa katapusan niadtong 1989. Wala sila makasabot sa “pito ka mga panahon” hangtod human sa

Septyembre 11, 2001, busa si Daniel kinahanglan anaa sa panahon sa matagnaong kalihokang reporma nga girepresentahan ni Ciro human sa Septyembre 11, 2001, kay si Daniel, nga nagrepresentar sa katapusang matagnaong kalihokan, nakasabot sa “butang” ug sa “panan-awon.”

Si Daniel giila nga anaa sa usa ka yugto sa pagbangotan sulod sa kaluhaan ug usa ka adlaw. “Niadtong mga adlaw” sa pagbangotan ni Daniel, nasabtan niya ang “butang,” ug siya usab nakabaton ug pagsabot sa “panan-awon.” Ang kamatuoran nga girepresentahan sa “butang” gipadayag ngadto kang Daniel sa mga adlaw sa pagbangotan. Ang katawhan sa Dios girepresentahan nga “nagabangotan” diha sa mga linya sa reporma sa wala pa ang Midnight Cry. Ang pagbangotan girepresentahan ni Marta ug Maria nga nagabangotan alang kang Lazaro, sa dili pa ang Triumphal Entry. Kini gihulagway pinaagi sa pagkaluya sa kaisog human sa unang kapakyasan sa kasaysayan sa mga Millerite, ingon sa gipahayag ni Jeremias.

Ang imong mga pulong hingkaplagan, ug gikaon ko sila; ug ang imong pulong alang kanako nahimong kalipay ug kasadya sa akong kasingkasing: kay ako gitawag sa imong ngalan, Oh Ginoong Dios sa mga panon. Wala ako molingkod sa katilingban sa mga mayubiton, ni magmaya; naglingkod ako nga nag-inusara tungod sa imong kamot: kay imong gipuno ako sa kasuko. Nganong ang akong kasakit walay paghunong, ug ang akong samad dili na mamaayo, nga nagdumili sa pagkaayo? mahimo ba nga alang kanako ikaw mahimong ingon sa bakakon, ug ingon sa mga tubig nga mapakyas? Jeremias 15:16–18.

Si Jeremias wala “magmalipayon,” sama sa gibuhay sa mga lungsoranon sa Sodoma ug Egipto diha sa Pinadayag kapitulo onse, sa kamatayon sa duha ka mga saksi. Ang “dili pagmalipayon” mao ang pagbangotan. Ang pagbangotan ni Belteshazzar nagtimaan sa pagbangotan nga nalangkit sa kamatayon sa duha ka mga saksi. Niadtong Hulyo 18, 2020, ug Nobyembre 3, 2020, ang duha ka mga saksi sa tinuod nga Protestante nga sungay ug sa Republikano nga mga sungay sa mananap sa yuta gipamatay sa kadalanan sa Sodoma ug Egipto, diin usab ang atong Ginoo gilansang sa krus. Sa dihang ang atong Ginoo gilansang sa krus, ang Iyang mga tinun-an misugod sa pagbangotan. Kadtong duha ka mga saksi girepresentar diha sa Pinadayag kapitulo onse ingon nga si Moises ug si Elias.

Adunay lima ka mga paghisgot kang Cristo ingon nga si Miguel diha sa mga Kasulatan, tulo sa basahon ni Daniel, usa sa basahon ni Judas ug usa pa sa basahon sa Pinadayag. Sa kapitulo napulo, nga atong gikonsiderar karon, si Miguel gihisgotan sa makaduha, sa mga bersikulo trese ug baynte-uno, ug unya pag-usab sa kapitulo dose, bersikulo uno. Siya giila sa Pinadayag dose, bersikulo pito. Sa Judas, si Miguel giila ingon nga nagbanhaw kang Moises, nga sa Pinadayag kapitulo onse, usa sa mga saksi nga patay diha sa dalan.

Busa ipahinumdom ko kamo, bisan nasayod na kamo kaniadto niini, nga ang Ginoo, sa nakaluwas na sa katawhan gikan sa yuta sa Egipto, sa ulahi gilaglag ang mga wala motoo. Ug ang mga manulonda nga wala magbantay sa ilang unang kahimtang, kondili mibiya sa ilang kaugalingong puloy-anan, gitagana niya diha sa walay kataposang mga talikala ilalom sa kangitngit alang sa paghukom sa dakong adlaw. Ingon usab ang Sodoma ug Gomorra, ug ang mga lungsod sa ilang palibot, nga sa samang paagi nagtugyan sa ilang kaugalingon ngadto sa pakighilawas ug nangita sa laing unod, gipahimutang ingon nga usa ka panig-ingnan, nga

nagaantus sa silot sa walay kataposang kalayo. Sa samang paagi usab kining mahugaw nga mga magdadamgo naghugaw sa unod, nagtamay sa pagbulot-an, ug nagsulti ug daotan batok sa mga dunggan. Apan si Miguel nga arkanghel, sa diha nga nakiglantugi sa yawa siya nakiglalis mahitungod sa lawas ni Moises, wala mangahas sa pagdala batok kaniya ug mapakaulawong sumbong, kondili miingon, Ang Ginoo magbadlong kanimo. Judas 5–9.

Diha sa basahon ni Judas, sulod sa konteksto sa Sodoma ug sa Egipto, nga nagarepresentar sa dakong siyudad diin si Moises ug si Elias gipamatay diha sa Pinadayag kapitulo onse; si Cristo, nga girepresentahan ni Miguel, nagbanhaw sa lawas ni Moises. Si Moises ug si Elias patay na sulod sa tulo ug tunga ka simbolikong adlaw diha sa Pinadayag kapitulo onse, ug ang mga adlaw sa pagbangotan alang kang Beltesasar natapos sa dihang si Miguel mikunsad gikan sa langit. Linya ibabaw sa linya, ang Daniel kapitulo napulo mga bersikulo usa hangtod upat, nagaila sa panahon sa pagbangotan nga matapos sa dihang ang duha ka mga saksi pagabanhawon ni Miguel.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang Ama nagpili kang Moises ug Elias aron mahimong iyang mga mensahero kang Cristo, ug pagahimayaon siya pinaagi sa kahayag sa Langit, ug makig-ambit kaniya mahitungod sa iyang umaabot nga kasakit, tungod kay sila nagpuyo sa yuta ingon nga mga tawo; ilang nasinati ang kasubo ug pag-antus sa tawo, ug makahimo sila sa pagduyog sa pagsulay ni Jesus sa iyang kinabuhi dinhi sa yuta. Si Elias, sa iyang kahimtang ingon nga manalagna ngadto sa Israel, nagrepresentar kang Cristo, ug ang iyang buluhaton, sa usa ka bahin, susama sa buluhaton sa Manluluwas. Ug si Moises, ingon nga pangulo sa Israel, mitindog puli kang Cristo, nga nakig-ambit kaniya ug nagsunod sa iyang mga pahimangno; busa, kining duha, taliwala sa tanang panon nga nagkatigum sa palibot sa trono sa Dios, mao ang labing angay sa pag-alagad sa Anak sa Dios.

“Sa dihang si Moises, nga nasuko tungod sa pagkawalay-pagtoo sa mga anak sa Israel, mipahid sa bato diha sa kapungot ug mihatag kanila sa tubig nga ilang gipangayo, iyang giangkon ang himaya alang sa iyang kaugalingon; kay ang iyang hunahuna natokob pag-ayo sa pagkadili-mapasalamatanon ug sa pagkasupilon sa Israel nga napakyas siya sa pagpasidungog sa Dios ug sa pagpadaku sa iyang ngalan, sa pagbuhat sa buhat nga Iyang gisugo kaniya nga pagabuhaton. Mao kadto ang laraw sa Makagagahum nga sa kanunay dad-on ang mga anak sa Israel ngadto sa malisod nga mga kahimtang, ug unya, sa ilang dakung panginahanglan, luwason sila pinaagi sa iyang gahum, aron ilang maila ang iyang pinasahi nga pagtagad alang kanila, ug himayaon ang iyang ngalan. Apan si Moises, sa pagpatuyang sa kinaiyanhong mga tinguha sa iyang kasingkasing, giangkon alang sa iyang kaugalingon ang dungog nga angay sa Dios, nahulog ilalom sa gahum ni Satanas, ug gidid-an sa pagsulod sa yutang saad. Kon si Moises nagpabilin unta nga malig-on, ang Ginoo unta magdala kaniya ngadto sa yutang saad, ug unya pagabalinon siya ngadto sa Langit nga wala makakita sa kamatayon.”

“Ingon niini nahitabo, si Moises miagi sa kamatayon, apan ang Anak sa Dios mikunsad gikan sa Langit ug gibanhaw siya sa wala pa makita sa iyang lawas ang pagkadunot. Bisan pa man nga si Satanas nakiglalis kang Miguel tungod sa lawas ni Moises, ug giangkon kini ingon nga matarung niyang inagaw, wala siya makadaug batok sa Anak sa Dios, ug si Moises, uban sa usa ka gibanhaw ug mahimayaong lawas, gidala ngadto sa mga sawang sa Langit, ug karon usa

na sa duha nga gipasidunggan, nga gisugo sa Amahan sa pag-atiman sa iyang Anak.

“Tungod sa ilang pagtugot sa ilang kaugalingon nga madaog sa hilabihang pagkatulog, nawad-an ang mga tinun-an sa panaghisgot tali sa langitnong mga mensahero ug sa mahimayaong Manunubos. Apan sa dihang kalit silang makamata gikan sa halalum nga pagkatulog, ug makita ang halangdong panan-awon sa ilang atubangan, napuno sila sa kalipay ug kahadlok. Samtang ilang gitan-aw ang masidlakon nga dagway sa ilang hinigugmang Agalon, napugos sila sa pagtabon sa ilang mga mata pinaagi sa ilang mga kamot, kay dili sila arang makalahutay sa dili maasoy nga himaya nga nagtabon sa iyang persona, ug nga nagpagula ug mga silaw sa kahayag sama sa mga silaw sa adlaw. Sulod sa hamubo nga higayon nakita sa mga tinun-an ang ilang Ginoo nga gimaya ug gibayaw sa ilang atubangan, ug gipasidunggan sa masidlakong mga binuhat nga ilang naila ingon nga mga pinalabi sa Dios.”
The Spirit of Prophecy, volume 2, 329, 330.